

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان
برگردان از: حمید محوی
۲۵ نومبر ۲۰۱۳

فرانسوا هولاند، صهیونیست همیشگی

فرانسوا هولاند با کاشتن بذر ابهام به مقام ریاست جمهوری رسید. با این وجود بازخوانی بیانیه های پیشین او به تنهایی کافی بود تا به پشتیبانی خدشه ناپذیرش از دولت اسرائیل پی ببریم. تحولاتی را که او به رأی دهندگانش نوید داده بود تحقق نیافت. بلکه ادامه دهنده روندی بود که در دوران رئیس جمهور پیشین به اجراء گذاشته شده بود. در این مورد می توانیم نتیجه بگیریم که فرانسه به تدریج سیاست مستقل خود را ترک کرده و در سطح نازلترین دولت استعماری به ایالات متحده ضمیمه شده است.

والری تریرونیو و فرانسوا هولاند به میزبانی شیمون پرز و بنیامین نتانیاهو

(۱۸ نومبر ۲۰۱۳)

برخی مفسران موضع گیری فرانسه در مذاکرات ۱+۵ با ایران را منطبق بر دستورالعمل عربستان سعودی و با مراجعه به یهودیت لوران فابیوس وزیر امور خارجه فرانسه تعبیر کرده اند. با این وجود باید دانست که سیاست فرانسه در خاور میانه طی ۹ سال گذشته عمیقاً تغییر کرده است.

تمام این روند از سال ۲۰۰۴ با متارکه بین ژک شیراک و بشار الاسد آغاز شد. رئیس جمهور سوریه به همکار فرانسوی خود قول داده بود که در فصل قراردادهای برای توتال مزیت قائل شود. ولی وقتی پیشنهادات فرانسه به کاخ ریاست جمهوری رسید، به اندازه ای برای کشور بی حاصل بود که رئیس جمهور تغییر عقیده داد. با غضب تمام، ژک شیراک با سوریه متارکه کرد و قطعنامه ۱۵۵۹ را به شورای امنیت برد.

سپس، فرانسوی ها نیکلا سرکوزی را انتخاب کردند، بی آن که بدانند که او تربیت شده یکی از رؤسای مهم سازمان سیا، فرانک ویسنر بوده است. نیکلا سرکوزی نه تنها ساخته و پرداخته ایالات متحده بود بلکه به عنوان فردی یهودی تبار با اسرائیل نیز مناسباتی داشت. سیاست بین المللی او از سوی واشینگتن تعیین می شد، با آگاهی به این امر که در آن دوران تفاوتی بین سیاست بین المللی اسرائیل و ایالات متحده وجود نداشت، و تنها آشکار شد که او با آنها در تنبانی به سر می برد.

فرانسوا هولاند طی ده سال به دلیل کوتلگی اش بر مسند دبیر اول حزب سوسیالیست تکیه داشت: هیچ جریان خاصی را هدایت نمی کرد و به هیچ رهبری نیز وابسته نبود، و بر این اساس می توانست بین مدعیان الیزه تعادل برقرار کند. فرانسوا هولاند به این امر پایند بود که هیچ گاه نظر شخصی اش را مطرح نکند و تا جایی که ممکن است شفاف باقی بماند. به شکلی که طی اردوی انتخابات ریاست جمهوری همه تصور می کردند که با فردی میانه رو سروکار دارند که می داند چگونه شخصیت های معتبر را پیرامون خود بسیج کند. ولی رأی دهندگان او نخستین افرادی بودند که قربانی چنین توهمی شدند.

واقعیت فرانسوا هولاند تنها وقتی به الیزه رسید آشکار شد. او به عنوان متخصص امور داخلی، چیزی از مناسبات بین المللی نمی دانست. در این زمینه، باورهایش متوجه شخصیت های برجسته سوسیالیستی است.

بر این اساس ژول فری (۱) نظریه پرداز استعمار، ستاره راهنمای فرانسوا هولاند به نظر می رسد. در روزنامه فیگارو، دوست او، رئیس جمهور اسرائیل شیمون پرز به تجلیل تمام او را با لئون بلوم (۲) و گی موله (۳) مقایسه کرده است. اگر چه دیگر وجهه مردمی در فرانسه ندارند. سال ۱۹۳۶ لئون بلوم پیشنهاد کرده بود که یک دولت اسرائیلی در لبنان که هنوز تحت قیومیت فرانسه بود ایجاد شود. سال ۱۹۵۶، گی موله سعی کرد به کمک ارتش اسرائیل کانال سوئز را تصرف کند.

طی ده سالی که فرانسوا هولاند در رأس حزب سوسیالیست بود، مداخلاتش را در خاورمیانه محدود ساخت، این است بخش مختصری از فعالیت های او:

_ سال ۲۰۰۰، در حالی که جنوب لبنان تحت اشغال به سر می برد، با برنارد دلانوئه (۴) سفر نخست وزیر لئونل ژوسپین (۵) را آماده کرد. بیانیه او حاکی از متهم دانستن حزب الله است و این گروه را به عنوان یک گروه تروریستی معرفی می کند.

_ سال ۲۰۰۱، او می خواهد که پاسکال بونیفاس (۶) جغرافیای سیاسی شناس به دلیل یک یادداشت داخلی، به اتهام انتقاد از سیاست کورکورانه در پشتیبانی از اسرائیل، استعفاء دهد.

_ سال ۲۰۰۴، او طی نامه ای به شورای عالی صدا و سیما در مورد اجازه نامه به المنار اعتراض کرد. و پافشاری های او ادامه داشت تا این که سرانجام این شبکه مقاومت سانسور شد.

_ سال ۲۰۰۵، پشت درهای بسته، با شورای نمایندگان نهادهای یهودی در فرانسه ملاقات داشت (۷). بر اساس گزارش این گردهمایی، او پشتیبانی اش را از آریل شارون اعلام کرده و سیاست عرب گویست ها را نیز قویاً مورد انتقاد قرار داد. او اعلام کرد که: «تمایلی وجود دارد که به گذشته دور باز می گردد، در مورد آنچه که سیاست عرب در فرانسه

می‌نامند، قابل قبول نیست که ادارات رسمی از یک ایدئولوژی تبعیت کنند. مشکلی در مورد استخدام در وزارت خارجه فرانسه و مدرسه عالی اداری (۸) وجود دارد، که باید دوباره سازماندهی شود».

_ سال ۲۰۰۶، فرانسوا هولاند علیه رئیس جمهور احمدی نژاد در رابطه با دعوتی که از پیشوایان مذهب یهودی و تاریخ‌شناسان و آنهایی که نظریه قتل عام یهودیان توسط رژیم نازی را نفی می‌کنند در تهران دعوت به عمل آورده بود موضع گیری کرد. فرانسوا هولاند به گونه ای جلوه داد که مفهوم گردهمایی را ندیده می‌گرفت که عبارت بود از یادآوری به اروپائی‌ها که مذهب «هولوکاست» را جایگزین فرهنگ مسیحی خودشان کرده اند. او با تحریف مفهوم این گردهمایی، مدعی شد که رئیس جمهور ایران برای اسرائیلی‌ها حق حیات قائل نیست و بر آن است که «هولوکاست» را ادامه دهد.

_ فرانسوا هولاند برای آزاد سازی سرباز اسرائیلی ژیلاد شالیت با این انگیزه که او ملیت مضاعف فرانسوی داشته بسیج می‌شود. برای او اهمیتی نداشت که مرد جوانی که به اسارت درآمده در یک ارتش اشغالگر در حال جنگ با حاکمیت فلسطین که در عین حال متحد فرانسه می‌باشد، خدمت می‌کرده است.

_ سال ۲۰۱۰، به اتفاق برتراند دولانوئه و برنارد هانری لوی، تربیون آزادی در روزنامه «لوموند» برای مخالفت با تحریم محصولات اسرائیلی راه اندازی می‌کند. به گفته او، تحریم به مثابه تنبیه عمومی خواهد بود، و علیه اسرائیلی‌هایی نیز به کار بسته شده که در پی برقراری صلح با فلسطینی‌ها هستند. یعنی دلیل و برهانی که او طی اردوی مشابهی علیه آپارتاید در آفریقای جنوبی مطرح نکرد.

سرانجام، پیش از نزدیکی فرانسه و عربستان سعودی، و حتی پیش از آن که برای ریاست جمهوری فرانسه برگزیده شود، فرانسوا هولاند پیش از اینها پشتیبانی‌اش را از دولت اسرائیل اعلام کرده بود. و پیش از اینها محور مقاومت (ایران، سوریه، حزب الله) را نیز محکوم کرده بود. در نتیجه حقیقت به عکس است: با تکیه به توافقات کنسی (۹) بود که عربستان سعودی به فرانسه نزدیک شد زیرا فرانسه سیاست طرفداری از اسرائیل را در پیش گرفت.

سیاست حزب سوسیالیست عموماً و به ویژه فرانسوا هولاند، در سیاست‌های استعماری قرن نوزدهم ریشه دارد که ژول فری نقش سخنگوی تئودور هرز (۱۰) محرک این سیاست را به عهده داشت. امروز، صهیونیست‌های حزب به ابتکار دومینیک استروس کان در بطن محفل پر قدرت لئون بلوم متشکل شده اند... که ریاست افتخاری آن به عهده ژان مارک آیرو یعنی نخست وزیر فرانسوا هولاند می‌باشد.

پی‌نوشت :

1 - Jules Ferry

ژول فری ۵ اپریل ۱۸۳۲ در سن-دیه (در ووژ) به دنیا آمد و به تاریخ ۱۷ مارچ ۱۸۹۳ در پاریس چشم از جهان فروبست، او یک مرد سیاسی فرانسوی بود. از مخالفان امپراتوری، و عضو دولت موقت طی سال ۱۸۷۹ بود. سال ۱۸۷۱ به مقام شهردار پاریس نائل آمد، او مُعلق قوانین سومین جمهوری، و بنیانگذار آموزش اجباری و رایگان است که به تشویق لوئی ژوزف شارلیه سال ۱۷۹۳ مطرح شده بود. او به عنوان بنیانگذار مدرسه اجباری و رایگان چند دهه پیش از مرگش به عنوان پدر بنیانگذار هویت جمهوری خواه باز شناسی شد. علاوه بر این، ژول فری طی کار سیاسی تمایلات شدیدی برای گسترش استعمار فرانسه به ویژه در هندوچین از خود نشان داد که طی جریان تونکین به سقوط او انجامید و موجب بحران شد.

2 - Léon Blum

- 3 -Guy Mollet
- 4 -Bertrand Delanoe
- 5 -Lionel Jospin
- 6 -Pascal Boniface
- 7 -CRIF .Conseil représentatif des institutions juives de France
- 8 -ENA. Ecole Nationale d'Administration
- 9 -l'Accord du Quincy
- 10 -Theodor Herzl

گاهنامه هنر و مبارزه

۲۴ نومبر ۲۰۱۳

شبکه ولتر